

Liikumine waldorfpedagoogika järgi

Mida enam kaasaegne inimene õpib ja töötab istudes, seda enam vajab ta kompensatsiooniks liikumist.

Liikumistegevus ei ole waldorfpedagoogikas ainult kehalised harjutused või spordialad, vaid on mõtestatud tegevus ja peab arendama lapse kujutlusvõimet ja fantaasiat. Olulisel kohal on rütm ja kordamine ning eeskuju ja matkimine.

Liikumistundide aluseks on jutuke või muinasjutt, kus laps saab matkida erinevaid töid, tegemisi, loomade liikumisi jms., kujutledes ennast ise muinasjututegelaseks. R. Steineri järgi on muinasjutt üks tähtsamaid kasvatustahendeid õpetajate ja vanemate käes, õpetades üles leidma selles peituvat „tarkusetera”, mis suunab meid eetilise maailmatunnetuse poole. Sama muinasjutu järgi sooritame tegevusi 3-4 nädalat järjest. See on oluline õpitavate elementide kinnistamisel, samas pole lapsele eelkoolieas igav, kui tuttavad tegevused korduvad. Kasutame erinevaid võimlemisvahendeid, mis „muutuvad” nt mitmesugusteks takistusteks „metsarajal”, mida ületades saab laps ennast proovile panna. Sobilikud on vahendid, millel puuduvad kindlaksmääratud funktsioonid. Võimlemisrõngas on kord „mahakukkunud puu”, millest tuleb üle astuda, teinekord jälle „põõsas”, millest saab läbi pugeda.

Liikumistegevusi alustame ja lõpetame ning võimlemisharjutusi sooritame rütmisalmide saatel, mis aitavad kaasa nii peenmotoorika kui ka kõne arengule.

Laste motiveerimisel on vajalik õpetaja enda eeskuju ning kaasategemine.

Olulisel kohal on mängud ja matkad, mille käigus laps õpib olema tähelepanelik ja abivalmis, tahtejõuline ning otsusekindel.

Tähtis ei ole niivõrd võiduelamuse poole püüdlamine, vaid et iga laps tunnetaks oma individuaalset arengut ja tunneks sellest rõõmu.

Kasutatud kirjandus: F. Carlgren „Vabaduskasvatus”, erinevad artiklid waldorfpedagoogika kohta internetis.

Teksti koostas Heli Pöder.